

3. Kolmas väide, et nõukogu on rikkunud hageja kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele. Hagejale ei ole mingis staadiumis antud üksikasjalikku teavet „uurimise” kohta, mis väidetavalt põhjendab tema nimekirja kandmist, ega ka „arvestatavaid ja usaldusväärseid” või „konkreetsed” tõendeid selle kohta. Hoolimata taotlustest ei ole nõukogu seda teavet andnud.
4. Neljas väide, et nõukogu ei ole hagejale piisavalt põhjendanud tema nimekirja kandmist. Põhjendused ei olnud piisavalt üksikasjalikud ja täpsed. Mingeid üksikasju ei ole esitatud hageja käitumise laadi kohta, kuivõrd ta väidetavalt „osale [s] [...] kuritegudes”, või selle kohta, kuidas talle süüks pandav „osale[mine] [...] kuritegudes” on seotud nii „Ukraina riigile kuuluvate rahaliste vahendite omastamise” kui ka „nende ebaseadusliku ülekandmisega Ukrainast välja”. „Uurimise”, seda väidetavalt läbi viiva asutuse, uurimise laadi ega selle alguskuupäeva kohta ei ole esitatud mingit teavet.
5. Viies väide, et nõukogu on raskelt rikkunud hageja põhiõigusi omandile ja mainele. Piiravad meetmed ei ole „seaduses ette nähtud”; need kehtestati nõuetekohaste kaitsemeetmeteta, mis võimaldaksid hagejal oma seisukohta nõukogule tõhusalt esitada; need ei ole piiratud mingi konkreetse omandiga, mis peaks vastama omastatud riigi rahalistele vahenditele ega ole isegi piiratud väidetavalt omastatud rahaliste vahendite suurusega.
6. Kuues väide, et nõukogu on tuginenud sisu poolest valedele asjaoludele. Vastupidi hageja ainsale nimekirja kandmise põhjusele puudub mis tahes teave või tõendid, et hageja suhtes on tegelikult Ukrainas algatatud seda laadi „uurimine” nagu on märgitud otsuses ja määruses.
7. Seitsmes väide, et nõukogu ei ole taganud hageja nimekirja kandmise aluseks olnud tõendite asjakohasust ja kehtivust: ta ei ole kontrollinud, kas käesoleval ajal tegutseval Ukraina peaprokuröri oli Ukraina põhiseaduse alusel pädevus algatada hageja suhtes mis tahes uurimist, samuti ei ole nõukogu võtnud arvesse, et hageja suhtes ei ole väidetavat „uurimist” tegelikult algatatud.

14. mail 2014 esitatud hagi – Yanukovych versus nõukogu

(Kohtuasi T-346/14)

(2014/C 253/52)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Viktor Fedorovych Yanukovych (Kiiev, Ukraina) (esindaja: T. Beazley, QC)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada hagejat puudutavas osas nõukogu 5. märtsi 2014. aasta otsus 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT L 66, lk 26), mida on muudetud nõukogu 14. aprilli 2014. aasta otsusega 2014/216/ÜVJP (ELT L 111, lk 91), ning nõukogu 5. märtsi 2014. aasta määrus (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas, mida on muudetud nõukogu 14. aprilli 2014. aasta määrusega (EL) nr 381/2014 (ELT L 111, lk 33); ja
- mõista hageja kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väide, et Euroopa Liidu Nõukogu (edaspidi „nõukogu”) tegi otsuse ja kehtestas määruse nõuetekohase õigusliku aluseta. Selle väite toetuseks esitatud argumendid hõlmavad seda, et (a) otsus ei vastanud ELL artiklile 29 tuginemise nõuetele. Muu hulgas: (i) nõukogu tõi sõnaselgelt välja eesmärgid (tugevdada õigusriigi ja inimõiguste austamise põhimõtteid Ukrainas), mida nõukogu tegelikult ei saanud toetada, ja mis seejärel esitati nimekirja võtmise põhjendusena (seoses Ukraina riigile kuuluvate rahaliste vahendite omastamise ja nende ebaseadusliku ülekandmisega Ukrainast välja, mida hageja eitab), ning mis ei ole kooskõlas ega täidetavad ühegi nimetatud eesmärgiga ega ühegi ELTL artikli 21 asjakohase eesmärgiga. (ii) Otsus ja määrus on vastuolus teiste artiklis 21 sätestatud oluliste eesmärkidega, kuna need ei „tugevda ja toeta demokraatiat [...] ja rahvusvahelist õigust”, eeskätt seetõttu, et nimetatud õigusaktid väidavad vastuolus Ukraina õiguse ja rahvusvahelise õigusega vääralt ja toimivad eeldusega, et hageja, kes on seaduslik demokraatlikult valitud Ukraina president on „endine president”, ning toetades nn „ajutist presidenti ja valitsust”, kes ei ole seaduslikult ja demokraatlikult valitud ja kes võtsid võimu osaliselt ebaseadusliku jõuga, mis on vastuolus seaduste, demokraatlike põhimõtete ja rahvusvahelise õigusega. (b) ELTL artiklile 215 tuginemise tingimused ei olnud täidetud, sest puudus vastavalt ELL V jaotise 2. peatükile vastu võetud otsus. (c) Puudus piisav seos tuginemaks hageja vastu ELTL artiklile 215.
2. Teine väide, et nõukogu on oma pädevust kuritarvitanud. Nõukogu tegelik eesmärk otsuse (ja seega ka määruse) rakendamisel oli sisuliselt püüd saavutada Ukraina nn „ajutise valitsuse” soosing, et Ukraina jätkaks sidemete tihendamist EL-iga (Ukraina demokraatlikult valitud president ja valitsus keeldusid selliste tihedamate sidemete loomisest), mitte aga otsuse ja määruse sissejuhatuses nimetatud põhjendused.
3. Kolmas väide, et nõukogu ei ole esitanud põhjendusi. Otsuses ja määruses esitatud põhjendused hageja nimekirja kandmise kohta on (lisaks sellele, et need on väärad) formaalsed ja asjakohatud ning ei ole piisavalt üksikasjalikud.
4. Neljas väide, et hageja ei vastanud asjaomasel ajal nimekirja kandmise kriteeriumidele. Muu hulgas ei esitanud nõukogu asjakohast teavet, kuid nõukogu teada ei olnud hageja (a) sel ajal ühegi juriidilise organi või muu pädeva asutuse poolt tuvastatud vastutavana Ukraina riigivara seadusevastase omastamise eest ja inimõiguste rikkumise eest ja (b) tema suhtes ei olnud algatatud Ukrainas kriminaalmenetlust uurimaks tema osalemist kuritegudes, mis on seotud Ukraina riigile kuuluvate rahaliste vahendite omastamise ja nende ebaseadusliku ülekandmisega Ukrainast välja.
5. Viies väide, et lisades hageja vaidlustatud meetmesse on nõukogu teinud ilmseid hindamisvigu. Muu hulgas ei olnud nõukogul mingeid, igal juhul mingeid „konkreetsid” tõendeid, mis näitaksid, et hageja vastu esitatud süüdistused olid „sisuliselt paikapidavad”, ja ta tugines vääralt väidetele, mille esitas ebaseaduslik nn „ajutine valitsus”, kes püüdis võimu haarata ja kellel oli seega selge ajend esitada ebaausatel motiividel selliseid väiteid.
6. Kuues väide, et rikutud on hageja kaitseõigusi ja/või et talle ei ole tagatud tõhusat õiguskaitset. Muu hulgas ei ole nõukogu esitanud hagejale põhjendusi, sh tema vastu eksisteerivaid tõendeid ega ole esitanud talle üksikasjalikku teavet ja dokumente, mis väidetavalt õigustavad varade külmutamist, samuti pidi hageja esitama oma hagi lubamatult lühikese aja jooksul.
7. Seitsmes väide, et rikutud on EL põhiõiguste harta artikli 17 lõikest 1 tulenevat hageja õigust omandile, sest muu hulgas ei ole piiravad meetmed põhjendatud ja kujutavad endast selle õiguse ebaproportsionaalset piiramist.